

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθ. 361/2009
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Τμήματος Γ'
Συνεδρίαση της 12^{ης} Οκτωβρίου 2009**

Σύνθεση:

- Πρόεδρος** : Νικόλαος Μαυρίκας, Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ.
- Νομικοί Σύμβουλοι** : Ιωάννα Καραγιαννοπούλου, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Βασιλική Πανταζή, Νίκη Μαριόλη και Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης.
- Εισηγήτρια** : Γεωργία Μπουρδάκου, Πάρεδρος του Ν.Σ.Κ.
- Ερώτημα** : ΔΙΔΑΔ/Φ53α/1595/οικ/1272/16.1.2009 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Κατάστασης Προσωπικού, Διεύθυνση Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού, Τμήμα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών (ήδη: Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης)
- Περίληψη ερωτήματος:** Ερωτάται αν δύναται να χορηγηθεί, τόσο στην παρένθετη μητέρα, όσο και στη μητέρα η οποία θα ανατρέφει το τεχθέν, η άδεια μητρότητας και η διευκόλυνση της μείωσης του χρόνου εργασίας ή η εννεάμηνη άδεια με αποδοχές του γονέα υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 52 παρ. 1 και 53 παρ. 2 του Ν. 3528/2007 (Υπαλληλικού Κώδικα).

.....

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Γ' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I.A. Στο άρθρο 21 του ισχύοντος Συντάγματος, όπως αυτό τροποποιήθηκε μετά την αναθεώρησή του με το Ψήφισμα της 6^{ης} Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων ορίζεται στην παρ. 1 ότι «Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους» και στην παρ. 5 ότι: «Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή δημογραφικής πολιτικής, καθώς και η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων αποτελεί υποχρέωση του Κράτους».

B. Περαιτέρω, στα άρθρα 2, 52 και 53 του νέου Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ (εφεξής: Υπαλληλικός Κώδικας), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 3528/2007 (Α' 26), ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 2

«1. Στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα υπάγονται οι πολιτικοί διοικητικοί υπάλληλοι του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. 2. Υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι, κατά συνταγματική ή νομοθετική πρόβλεψη, διέπονται από ειδικές διατάξεις, καθώς και οι υπάλληλοι των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις».

Άρθρο 52

«1. Στις υπαλλήλους οι οποίες κυοφορούν, χορηγείται άδεια μητρότητας με πλήρεις αποδοχές δύο (2) μήνες πριν και τρεις (3) μήνες μετά τον τοκετό. Σε περίπτωση απόκτησης τέκνου πέραν του 3^{ου}, η μετά τον τοκετό άδεια προσαυξάνεται κάθε φορά κατά δύο (2) μήνες. Η άδεια λόγω κυοφορίας χορηγείται ύστερα από βεβαίωση του θεράποντος ιατρού για τον πιθανολογούμενο χρόνο τοκετού.

2. Όταν ο τοκετός πραγματοποιείται σε χρόνο μεταγενέστερο από αυτόν που είχε πιθανολογηθεί αρχικά, η άδεια που είχε χορηγηθεί, παρατείνεται μέχρι την πραγματική ημερομηνία του τοκετού, χωρίς αυτή η παράταση να συνεπάγεται αντίστοιχη μείωση του χρόνου της άδειας που χορηγείται μετά τον τοκετό. Όταν ο τοκετός πραγματοποιηθεί σε χρόνο προγενέστερο από αυτόν που είχε αρχικά

πιθανολογηθεί, το υπόλοιπο της άδειας χορηγείται μετά τον τοκετό, ώστε να εξασφαλιστεί συνολικός χρόνος άδειας πέντε (5) μηνών.

3. Σε κυοφορούσες υπαλλήλους που έχουν ανάγκη ειδικής θεραπείας, μετά την εξάντληση της αναρρωτικής άδειας με αποδοχές, χορηγείται κανονική άδεια κυοφορίας με αποδοχές, μετά από βεβαίωση θεράποντος ιατρού και διευθυντή γυναικολογικής ή μαιευτικής κλινικής ή τμήματος δημόσιου νοσηλευτικού ιδρύματος.

4. Στις υπαλλήλους που υιοθετούν τέκνο, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών με πλήρεις αποδοχές εντός του πρώτου εξαμήνου μετά την περαίωση της διαδικασίας της υιοθεσίας, εφόσον το υιοθετημένο τέκνο είναι ηλικίας έως έξι (6) ετών.

Ένας μήνας από την άδεια αυτή μπορεί να καλύπτει απουσία της υπαλλήλου κατά το προ της υιοθεσίας διάστημα.

5. Επιδόματα λόγω τοκετού, που καταβλήθηκαν στην υπάλληλο νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου λόγω υποχρεωτικής ασφάλισης σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, εκπίπτουν από τις αποδοχές που καταβάλλονται κατά τη διάρκεια της άδειας μητρότητας, εφόσον η ασφάλιση θεμελιώνεται και σε συνεισφορά του νομικού Προσώπου».

Άρθρο 53

«1. Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 51 του παρόντος άδεια χορηγείται υποχρεωτικά, χωρίς γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου, όταν πρόκειται για ανατροφή παιδιού ηλικίας έως και έξι (6) ετών.

Διάστημα τριών (3) μηνών της άδειας αυτής χορηγείται με πλήρεις αποδοχές στην περίπτωση γέννησης τρίτου (3^{ου}) παιδιού και άνω.

2. Ο χρόνος εργασίας του γονέα υπαλλήλου μειώνεται κατά δύο (2) ώρες ημερησίως εφόσον έχει τέκνα ηλικίας έως δύο (2) ετών και κατά μία (1) ώρα, εφόσον έχει τέκνα ηλικίας από δύο (2) έως τεσσάρων (4) ετών. Ο γονέας υπάλληλος δικαιούται εννέα (9) μήνες άδεια με αποδοχές για ανατροφή παιδιού, εφόσον δεν κάνει χρήση του κατά το προηγούμενο εδάφιο μειωμένου ωραρίου.

Για το γονέα που είναι άγαμος ή χήρος ή διαζευγμένος ή έχει αναπηρία 67% και άνω, το κατά μία ώρα μειωμένο ωράριο του πρώτου εδαφίου ή η άδεια του προηγούμενου εδαφίου προσαυξάνεται κατά έξι (6) μήνες ή ένα (1) μήνα αντίστοιχα.

Στην περίπτωση γέννησης 4^{ου} τέκνου, το μειωμένο ωράριο εργασίας παρατείνεται για δύο (2) ακόμα έτη.

3. Αν και οι δύο γονείς είναι υπάλληλοι, με κοινή τους δήλωση που κατατίθεται στις υπηρεσίες τους καθορίζεται ποιος από τους δύο θα κάνει χρήση του μειωμένου

ωραρίου ή της άδειας ανατροφής, εκτός αν με την ανωτέρω κοινή τους δήλωση καθορίζουν χρονικά διαστήματα που ο καθένας θα κάνει χρήση, αλλά πάντοτε διαδοχικώς και μέσα στα χρονικά όρια της προηγούμενης παραγράφου.

Αν η σύζυγος του υπαλλήλου ή ο σύζυγος της υπαλλήλου εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα, εφόσον δικαιούται όμοιων ολικώς ή μερικώς διευκολύνσεων, ο σύζυγος ή η σύζυγος υπάλληλος δικαιούται να κάνει χρήση των διευκολύνσεων της παραγράφου 2 κατά το μέρος που η σύζυγος αυτού ή ο σύζυγος αυτής δεν κάνει χρήση των δικών της ή των δικών του δικαιωμάτων ή κατά το μέρος που αυτά υπολείπονται των διευκολύνσεων της παραγράφου 2.

Αν η σύζυγος του υπαλλήλου δεν εργάζεται ή δε ασκεί οποιοδήποτε επάγγελμα, ο σύζυγος δεν δικαιούται να κάνει χρήση των διευκολύνσεων της παραγράφου 2, εκτός αν λόγω σοβαρής πάθησης ή βλάβης κριθεί ανίκανη να αντιμετωπίζει τις ανάγκες ανατροφής του παιδιού, σύμφωνα με βεβαίωση της Δευτεροβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται ο υπάλληλος.

4. Όταν ο ένας γονέας λάβει την άδεια της παρ. 1 του παρόντος, ο άλλος δεν έχει δικαίωμα να κάνει χρήση των διευκολύνσεων της παρ. 2 του άρθρου αυτού για το ίδιο διάστημα.

5. Σε περίπτωση διάστασης, διαζυγίου, χηρείας ή γέννησης τέκνου χωρίς γάμο των γονέων του, την άδεια της παρ. 1 και τις διευκολύνσεις της παρ. 2 του παρόντος άρθρου δικαιούται ο γονέας που ασκεί την επιμέλεια.

6. Οι υπηρεσίες υποχρεούνται να διευκολύνουν τους υπαλλήλους που έχουν τέκνα τα οποία παρακολουθούν μαθήματα πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για να επισκέπτονται το σχολείο των παιδιών τους, με σκοπό την παρακολούθηση της σχολικής τους επίδοσης. 7.....».

Γ. Εξ άλλου, με το άρθρο πρώτο του Ν. 3089/2002 (Α' 327) προστέθηκε στη θέση των καταργημένων με το άρθρο 17 του Ν. 1329/1983 άρθρων 1455-1460 του Αστικού Κώδικα (ΑΚ), νέο, όγδοο κεφάλαιο, που αναφέρεται και ρυθμίζει την ιατρική υποβοήθηση στην ανθρώπινη αναπαραγωγή. Ειδικότερα ο ΑΚ ορίζει στο άρθρο 1458 ότι «Η μεταφορά στο σώμα άλλης γυναίκας γονιμοποιημένων ωαρίων, ξένων προς την ιδίαν, και η κυοφορία από αυτήν επιτρέπεται με δικαστική άδεια που παρέχεται πριν από τη μεταφορά, εφόσον υπάρχει έγγραφη και χωρίς αντάλλαγμα συμφωνία των προσώπων που επιδιώκουν να αποκτήσουν τέκνο και της γυναίκας που θα κυοφορήσει, καθώς και του συζύγου της, αν αυτή είναι έγγαμη. Η δικαστική

άδεια παρέχεται ύστερα από αίτηση της γυναίκας που επιθυμεί να αποκτήσει τέκνο, εφόσον αποδεικνύεται ότι αυτή είναι ιατρικώς αδύνατο να κυοφορήσει και ότι η γυναίκα που προσφέρεται να κυοφορήσει είναι, εν όψει της κατάστασης της υγείας της, κατάλληλη για κυοφορία».

Δ. Τέλος, ο Ν. 3305/2005 (Α' 17) «Εφαρμογή της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής», στο άρθρο 1 ορίζει ότι: «1. Οι μέθοδοι της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής (Ι.Υ.Α.) εφαρμόζονται με τρόπο που εξασφαλίζει το σεβασμό της ελευθερίας του ατόμου και του δικαιώματος της προσωπικότητας και την ικανοποίηση της επιθυμίας για απόκτηση απογόνων, με βάση τα δεδομένα της ιατρικής και της βιολογίας, καθώς και τις αρχές της βιοηθικής. 2. Κατά την εφαρμογή των παραπάνω μεθόδων πρέπει να λαμβάνεται κυρίως υπόψη το συμφέρον του παιδιού που θα γεννηθεί», στο άρθρο 2 παρ. 1 ότι μέθοδος της Ι.Υ.Α. είναι και η εξωσωματική γονιμοποίηση και μεταφορά γονιμοποιημένων ωαρίων και στο άρθρο 3 αριθ. 9 ότι για τους σκοπούς του νόμου ως παρένθετη μητρότητα νοείται «η περίπτωση κατά την οποία μία γυναίκα κυοφορεί και γεννά (φέρουσα ή κυοφόρος), ύστερα από εξωσωματική γονιμοποίηση και μεταφορά γονιμοποιημένων ωαρίων, με χρήση ωαρίου ξένου προς την ίδια, για λογαριασμό μιας άλλης γυναίκας, η οποία επιθυμεί να αποκτήσει παιδί αλλά αδυνατεί να κυοφορήσει για ιατρικούς λόγους».

II. Στην αιτιολογική έκθεση του Υπαλληλικού Κώδικα αναφέρονται τα εξής:

«Το κοινωνικό πρόσωπο του νέου Υ.Κ.: Μέριμνα για τις πολύτεκνες και μονογονεϊκές οικογένειες – Ισότητα ευκαιριών στις γυναίκες και τους άνδρες – Ενίσχυση της οικογένειας. Στο πλαίσιο της υποστήριξης της προσπάθειας της γυναίκας να συνδυάσει την οικογενειακή και την επαγγελματική ζωή, αλλά και της ειδικής πρόνοιας για τα μέλη των οικογενειών εκείνων, οι οποίες χρειάζονται μεγαλύτερη προστασία (μονογονεϊκές οικογένειες, πολύτεκνες, τρίτεκνες, άγαμες μητέρες, χήρες, γυναίκες με αναπηρίες κλπ), προωθούνται οι ακόλουθες καινοτομίες (άρθρο 53 Υ.Κ.):

Παρέχονται διευκολύνσεις στη μητέρα που υιοθετεί τέκνο, (τρίμηνη άδεια με αποδοχές), προκειμένου να καταστεί ομαλή η μετάβαση στη νέα οικογενειακή της ζωή, εφόσον το υιοθετημένο τέκνο είναι ηλικίας έως έξι (6) ετών. Ένας μήνας από την άδεια αυτή μπορεί να καλύπτει απουσία της υπαλλήλου κατά το πριν την υιοθεσία διάστημα».

III. Από το συνδυασμό των προαναφερομένων διατάξεων προκύπτουν τα ακόλουθα: Με τις διατάξεις του άρθρου 21 του Συντάγματος η οικογένεια, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τίθενται υπό την προστασία του Κράτους, με σκοπό να αντιμετωπιστεί το υφιστάμενο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας (βλ. Ολ. ΣΤΕ 3216/2003, ΣΤΕ 607/2007), αλλά και να εξασφαλιστεί, κατά το δυνατόν, η αξιοπρεπής ανατροφή των παιδιών. Δηλαδή με την εν λόγω διάταξη σκοπείται η ικανοποίηση λόγων που ανάγονται σαφώς σε λόγους δημοσίου συμφέροντος (βλ. Ι. Ιγγλεζάκη: Κοινωνικό Κράτος Δικαίου σελ. 137 – 138).

Ο νομοθέτης, ανταποκρινόμενος στην επιβαλλόμενη από την ως άνω συνταγματική διάταξη υποχρέωσή του για τη λήψη θετικών μέτρων, προς το σκοπό της προστασίας της μητρότητας και της παιδικής ηλικίας, στο χώρο των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων και υπαλλήλων των ΝΠΔΔ, εθέσπισε με τα άρθρα 52 και 53 του νέου Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων, προστατευτικά μέτρα.

Ειδικότερα, στις διατάξεις του άρθρου 52 του ως άνω Κώδικα προβλέπεται η χορήγηση αδειών μητρότητας στις μητέρες δημοσίων υπαλλήλους που κυοφορούν ή που βρίσκονται σε κατάσταση λοχείας ως επίσης και στις μητέρες εκείνες που υιοθετούν τέκνο.

Περαιτέρω, στις διατάξεις του άρθρου 53 προβλέπεται η χορήγηση στους γονείς αδειών που σκοπόν έχουν να εξυπηρετήσουν την ανατροφή των φυσικών ή υιοθετημένων τέκνων καθώς και να διευκολύνουν την παρακολούθηση της πορείας των ως μαθητών, στη πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Τούτο έχει θεσπισθεί σε εκπλήρωση της υποχρέωσης που απορρέει, τόσο από το άρθρο 21 του Συντάγματος, όσο και από την αρχή του κοινοτικού δικαίου περί συμφιλώσεως της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, που εκφράζεται και με ειδικές διατάξεις της οδηγίας 96/34 ΕΚ του Συμβουλίου της 3.6.1996), (ΕΕ αριθ. L145 της 19.6.1996), όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 97/75/Ε.Κ. του Συμβουλίου της 15.12.1997 (ΕΕ αριθ. L10 της 16.1.1998).

Εξ άλλου, ο νομοθέτης του ν. 3305/2005 διαμόρφωσε (ρύθμισε) την παρένθετη μητρότητα, ως μορφή υποβοήθησης της ανθρώπινης αναπαραγωγής καθιερώνοντας εγγυήσεις που αποβλέπουν στη διασφάλιση κυρίως του συμφέροντος του μέλλοντος να γεννηθεί παιδιού. Αυτό αποτελεί εκδήλωση της θεμελιώδους αρχής περί προστασίας των δικαιωμάτων του παιδιού την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 3 της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού (ν.

2101/1992) και το άρθρο 1124 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δικαστική άδεια που χορηγείται, πάντοτε *ex ante*, αναπτύσσει την ουσιαστικού δικαίου ενέργεια που προδιαγράφει ο 1464 ΑΚ με τη γέννηση του τέκνου, δηλαδή τη λειτουργία του μαχητού τεκμηρίου καταγωγής του τέκνου από την αιτούσα και όχι από την κυοφόρο γυναίκα.

IV. Συνεπώς, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η παρένθετη μητέρα (φέρουσα ή κυοφόρος) δημόσια υπάλληλος δικαιούται λόγω της εγκυμοσύνης της, της κυοφορίας, του τοκετού και της λοχείας της την προβλεπόμενη από το άρθρο 52 παρ. 1 του Υπαλληλικού Κώδικα άδεια μητρότητας με πλήρεις αποδοχές δύο (2) μήνες πριν και τρεις (3) μήνες μετά τον τοκετό. Δεν δικαιούται όμως και την προβλεπόμενη από το άρθρο 53 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα μείωση του χρόνου εργασίας ή εννεάμηνη άδεια με αποδοχές του γονέα υπαλλήλου, αφού δεν βαρύνεται με την ανατροφή του τέκνου. Περαιτέρω, η νόμιμη μητέρα δημόσια υπάλληλος δικαιούται τη μείωση του ωραρίου ή την εννεάμηνη άδεια με αποδοχές προκειμένου να διευκολυνθεί η ανατροφή του τέκνου.

V. Τέλος, επί του ζητήματος αν η νόμιμη μητέρα δημόσια υπάλληλος δικαιούται τμήμα της άδειας μητρότητας και συγκεκριμένα άδεια τριών (3) μηνών μετά τον τοκετό της παρένθετης μητέρας διατυπώθηκαν δύο γνώμες:

α. Γνώμη της πλειοψηφίας, που απαρτίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τμήματος Νικόλαο Μαυρίκα, Αντιπρόεδρο του ΝΣΚ, και από τους Νομικούς Συμβούλους Παναγιώτη Παναγιωτουνάκο, Νίκη Μαριόλη και Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη (ψήφοι τέσσερις – 4), προς την οποία συντάχθηκε και η εισηγήτρια Πάρεδρος Γεωργία Μπουρδάκου (συμβουλευτική γνώμη άνευ ψήφου):

Οι διατάξεις του άρθρου 52 του Υπαλληλικού Κώδικα κινούνται στα πλαίσια των διατάξεων του Συντάγματος (άρθρο 21 παρ. 1) για την προστασία της μητρότητας, της παιδικής ηλικίας και της οικογένειας. Η τρίμηνη άδεια λοχείας δεν εξυπηρετεί αποκλειστικά το ζήτημα της αποκατάστασης της τεκούσας, αλλά, παράλληλα, και τις αυξημένες ανάγκες φροντίδας του βρέφους κατά το πρώτο, ιδιαίτερα κρίσιμο τρίμηνο της ζωής του και συνεπώς και η νόμιμη μητέρα δημόσια υπάλληλος δικαιούται την άδεια αυτή.

β. Γνώμη της μειοψηφίας που απαρτίσθηκε από τις Νομικές Συμβούλους Ιωάννα Καραγιαννοπούλου και Βασιλική Πανταζή (ψήφοι δύο – 2).

Γ
 όχι μόνον
 η φερύσασα
 αλλά
 αλλα

Η νόμιμη μητέρα δημόσια υπάλληλος δεν δικαιούται την τρίμηνη άδεια λοχείας που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 52 του Υπαλληλικού Κώδικα, αφού η άδεια αυτή εξυπηρετεί αποκλειστικά την τεκούσα. Η ανάγκη της φροντίδας του βρέφους δύναται να καλυφθεί από την προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 53 εννεάμηνη άδεια ανατροφής τέκνου.

VI. Εν όψει των ανωτέρω το Γ' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι: i) Η παρένθετη μητέρα (φέρουσα ή κυοφόρος) δημόσια υπάλληλος δικαιούται την προβλεπόμενη από το άρθρο 52 παρ.1 του Υπαλληλικού Κώδικα άδεια μητρότητας με πλήρεις αποδοχές δύο (2) μήνες πριν και τρεις (3) μήνες μετά τον τοκετό. Δεν δικαιούται όμως και την προβλεπόμενη από το άρθρο 53 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα μείωση του χρόνου εργασίας ή εννεάμηνη άδεια με αποδοχές. ii) Η νόμιμη μητέρα δημόσια υπάλληλος δικαιούται τη μείωση του χρόνου εργασίας ή την εννεάμηνη άδεια με αποδοχές. Επίσης γνωμοδοτεί, κατά πλειοψηφία, ότι η νόμιμη μητέρα δημόσια υπάλληλος δικαιούται τμήμα της άδειας μητρότητας με πλήρεις αποδοχές και συγκεκριμένα άδεια τριών (3) μηνών μετά τον τοκετό της παρένθετης μητέρας.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 23-10-2009

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΙΚΑΣ

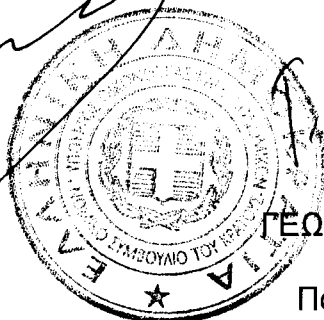
Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΟΥΡΔΑΚΟΥ

Πάρεδρος του Ν.Σ.Κ.

η οποία και την λαμβάνει.

